

DE HAND DIE DE WIEG BEWEEGT BEWEEGT DE WERELD NIET.....

Zo is het, de hand die de wieg beweegt, beweegt de wereld niet.
Om daar wat tegen te doen gaat deze Vrouwendag over het
Jaar van het Kind.

WAT WILLEN WIJ ?

1. *Wij willen gewenste kinderen*

- * *Abortus uit het strafrecht*
- * *Alle kinderen zijn gelijkwaardig. Daarom : voor allen gelijke rechten*
- * *Versoepeling van de adoptiewetgeving. Mensen die om kinderen géven, moeten ruimer kans hebben om een kind te adopteren. Dus niet alleen in 't klassieke gezin.*

2. *Wij willen kinderen opvoeden tot volwassen mensen*

- * *Daarom : geef ze meer kans tot ontdekking van zichzelf en de ander*

Wat wij voor ze willen is : gemengde opvoeding en gemengd onderwijs in open gemeenschapsscholen.

- * *Meerderjarigheid op 18 jaar.*

3. Wat verwachten wij vrouwen van de maatschappij?

- * *Gratis ècht plezierige kinderopvang in een waaier van vormen. Kinderopvang die er is op plekken en uren, inspelend op de behoeften van de ouders. Kinderopvang die wèrkelijk de verantwoordelijkheid van ouders voor kinderen deelt.*
- * *Een woonpolitiek die het wijkleven bevordert. Die zorgt voor woonerven, speelpleinjes, ontmoetingsruimten, gemeenschapsvoorzieningen. En een grondpolitiek die speculatie onmogelijk maakt en urbanisatie op mensenmaat toelaat.*

WAAROM ?

Waarom deze mensen? Omdat wij, feministen, géven om kinderen. En omdat wij zien, dat heel wat kinderen het leven ingaan met vertekende kansen. Trouwens, wij hebben zelf aan den lijve ervaren, hoezeer ons leven -precies als vrouw- wordt bepaald door krachten en invloeden van buitenaf. Hoe krijgen wij daar vat op? Helaas niet, door het als individuele ouders 'anders' te doen. Er moet méér gebeuren. Eigenlijk verlangen wij een andere samenleving, voor ons, volwassenen, èn voor onze kinderen. Maar als je teveel hooi op je vork neemt, vliegt alles weer eraf. Vandaar, dat wij voor het JAAR VAN HET KIND enkele dringende punten naar voor schuiven.

Dat zijn welbewuste stappen naar een samenleving waarin het kind welkom is als mens en niet als geboortecijfer.

- * Wij willen een samenleving waarin de vrouw zich thuisvoelt als persoon en waarin zij niet alleen in de (baar- en) moederrol meetelt. Een samenleving die vrouwen niet langer opzadelt met schuldgevoelens als ze zich ook inzet voor andere zaken buiten het gezin of gewoon geniet. Een samenleving trouwens, die niet langer de ogen sluit voor de werkelijkheid van andere levensvormen met of zonder kinderen.

- * Wij, feministen, willen ànders omgaan met kinderen: wij willen vermijden kinderen te behandelen alsof ze onze eigendom zijn; maar ook vermijden dat wij zelf door onze kinderen

worden 'opgevreten'. Hoeveel kinderen lijden niet onder de overbescherming van een àl te aanwezige moeder? En hoeveel moeders neigen niet tot verwennen vanuit allerlei schuldgevoelens. Een beetje meer gezonde verwaarlozing is een remedie tegen al te knellende ouder-kind banden.

* Als je de klaagzang over zgn. sleutelkinderen hoort, zou je gaan denken, dat alleen moeders belangrijk zijn voor kinderen. Toch heeft jeugdkriminaliteit meer te maken met armoede en de buurt waarin je moet leven. De sociale klasse waarin je geboren wordt bepaalt je leven méér dan je moeder veranderen kan.

* Waarom verlangen feministen open gemeenschapsscholen? Precies omdat de meeste scholen de kinderen kjaarstomen tot gewillige radertjes in de maatschappij met haar huidige onrechtvaardigheden in klasseverhoudingen, èn in het scheiden van vrouwen en mannen. De school perst je in een bepaald model, en zie daar maar eens uit te komen!

* Nu krijgt elk haar of zijn rol toegewezen. Het gezin krijgt de privésfeer toebedeeld -en daarin is de vrouw nog altijd centraal- terwijl de mannenwereld zich (overdag) bezighoudt, met de serieuze produktie en de vormgeving van de samenleving waarin we toch sàmen moeten leven. Helaas... de hand die de wieg beweegt, beweegt de wereld niet.

* Vrouw en gezin worden door allerlei -door mannen gedomineerde- instellingen 'schijn'heilig verklaard. En geen wonder! Gesmeerd draaiende gezinnen houden onze economische en de kapitalistische konsumptiemaatschappij onzichtbaar draaiende. Of mensen gelukkig zijn met elkaar, interesseert de mannenwereld minder. Dat blijkt een vrouwenzaak (en... een melkkoe voor psychologen, psychiaters en de kalmerende pillen-industrie) netjes in stand gehouden door de rest van de samenleving.

* Vrouwen worden niet betrokken bij de bepaling en de uitvoering van de gezins-, bevolkings-, woon- of tewerkstellingspolitiek.

* Kort en slecht: Vrouwen staan er buiten. Hebben ze dan geen macht? Hoe geraken wij uit dit straatje zonder einde?

Natuurlijk kunnen wij geen kant en klaar recepten bieden. Maar één ding leren ons voorbeelden van elders : alleen als je samen iets doet, verandert er iets. Alleen als wij samen iets doen, verandert morgen iets. Dus : Richt zelf een werkgroep op - sluit je aan bij een bestaande actiegroep - ga eens praten met vrouwen in het dichtsbijzijnde vrouwenhuis - benader vrouwen in de politiek (je hebt ze zèlf gekozen, misschien) en moei u met de discussies in het Jaar van het Kind ! Steek uw eigen mening niet weg, maar kom er luidop voor uit.

(In de brochure van de Vrouwendag vind je tal van adressen van groepen en werkgroepen die op je wachten)